

ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՎ Տ. ԱՍՈՂԻԿ ՔԱՆԱՆԱ ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՔԱՐՈՋԸ ԽՈՍՎԱԾ ԵՐԵՎԱՆԻ Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՎՈՐԻՉ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

(13 հոկտեմբերի 2002 թ.)

«Օրհնեցից զՏէր որ իմաստուն արար զիս, ...

Յուցեր ինձ զճանապարհս Բո կենաց, լցուցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց

Քոց ի քաղցրութենէ վայելչութեան Աջոյ Բո մինչև ի սպարո»

(Սաղմ. ԺԵ 7. 10)

Ամենակալ Աստուծո փառքով լեցուն այս փաճարում, որպեղ, ըստ Տիրոջ անսուրբ վկայության, հանապազ բաց են Նրա աչքերը և Նրա ականջները՝ սուր, որ լսեն այս սուրբ տեղում կատարվող աղոթքները, հոգուս փաճարի խորանից գոհաբանական աղոթք ու փառք եմ խնկարկում դեպի Երկինք. փա՛ռք Բեզ, Հայր Սուրբ, Աստված ճշմարիտ, փա՛ռք Բեզ, Որդիդ Սուրբ, Աստված ճշմարիտ, փա՛ռք Բեզ, Հոգիդ Սուրբ, Աստված ճշմարիտ: Նախկյան օրինաբանություն, գովություն, զորավորություն և բարեբանություն Բեզ՝ միասնական Սուրբ Երրորդությանդ, հավասարափառ Տերությանդ հզոր, Ինքնությանդ անբաժնի համագոյակից, որ անբավ գթությամբ, անհուն ողորմությամբ ու անսահման մարդասիրությամբ՝ համակ ապականության անդ ու անդաստան եղող անձիս շնորհեցիք դարձ ու ապաշխարություն, և աստվածային կանչովդ առաջնորդեցիք Սուրբ Եկեղեցուդ գիրկը:

Խոսքերի անձիս Եկեղեցուդ կաճառում ուսուցանեցիք խորհրդավոր, թաքուն իմաստությունդ, և ի լրումն այդ ուսուցման շնորհ արեցիք և քառասուն օրեր առաջ Սրբալույս Մյուռոնով սրբագործելով ու օծելով՝ դարձրեցիք Բեզ ծառա, սպասավոր ու պաշտոնյա: Շնորհ արեցիք ու դարձրեցիք հրեշտակ, որպեսզի անձանձիր Բո խոսքը քարոզեմ ու պարզամիտ բերեմ Բեզ ապավինած Բեզ պաշտողներին:

Եվ արդ, մեր համբուրելի Տեր Աստված, մեր հավաքքի հայր և պատվական Հայրապետ Սուրբ Գրիգոր Լուսավորչի բարեխոսությամբ, կարկառիվ վրաս Աջո ամենամերձ և զորացրո՛ւ ինձ բազմաձիր, առաքապարզ և ամենալիք շնորհներով Մեծիդ գթության: Ցրի՛ր անհետ մեղքերիս հոգեսպան խավարը, և թող ճառագի վերստին իմ մեջ ծագումն անստվեր Բո աստվածային հրաշք-գիտության, որպեսզի, որպես բարի օրինակ, արժանի լինեմ ուսուցանելու այս աստվածանկեր ունկնդիրներին:

Շնորհ արա, արդ, մեղավորիս, որ այժմ խոսեմ համարձակությամբ՝ Աստվածությանդ փառքի, գովեստի և Հայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցուդ կատարելության, շնություն համար:

*«Երկիրդ ինչու և հասարակական մարտիկ և սրբությունը հաղորդեցար»:
«Երկրորդն և հավատարմությունը առաջ եկեք և սրբությանը հաղորդվեցեք»:
(Պատարագամարտյոց)*

«Յանուն Տօր և Որդոյ և Հոգւոյն Սրբոյ. ամեն»:

Եղբայրներ և քույրեր, սիրելիներ ի Քրիստոս,

Դարձյալ ու վերստին, ինչպես ամեն կիրակի, այսօր ևս, աստվածային անհուն ողորմությամբ, բացվել է Երկինքը, և Աստծո Միածին Որդին՝ մարդասեր մեր Տեր Հիսուս Քրիստոս, իջնելով եկել-բազմել է քարեղեն այս Սուրբ Սեղանին, որպեսզի պատարագվելով Իր սուրբ և կենդանարար Մարմինն ու Արյունը բաշխի մեզ: «Երկնից յերկիր» են ծավալվել երկնային գործերը՝ զվարթուն հրեշտակները, ովքեր բոլորվելով այս Սուրբ Սեղանի շուրջը՝ քաղցր ձայնով օրհնում, գովում, բարեբանում և փառավորում են քառաթև Սուրբ Խաչը եղող քառանկյուն այս Սուրբ Սեղանի վրա պատարագվող Քրիստոս Աստծուն:

Երկնքից երկիր են փոխադրվել քիչ առաջ հիշարակված աստվածահաճո սրբերը, ովքեր ուղիղ վարդապետությամբ ուսուցանեցին մեզ աստվածգիտություն և երկրավոր կյանքում մեզ համար փրկեցին՝ պահեց պահելով, աղոթելով, զանազան նեղություններ ու փրկապետական ջարհարաններ կրելով, մինչև իսկ իրենց արյունը հեղելով: Ահա և այժմ, երանելի սրբերը դասակից հրեշտակներին՝ սրբասաց ձայնով ոչ միայն օրհներգում, գովաբանում, բարեբանում և փառաբանում են Տեր Հիսուս Քրիստոսին, այլև մշտանվեր ու անդառնալի աղոթքներով բարեխոսում են առ Աստված մեզ համար՝ մեր բազմապետական ու անթիվ մեղքերին և անհամար անօրենություններին թողություն ու քավություն հայցելով:

Ահավասիկ, ո՛վ քրիստոնյաներ, երկիրը Երկինք է դարձել, որովհետև հոյակերպ այս սուրբ տաճարն առեցուն է փրկեցնող ու ամենակեցույց աստվածային ահավոր և մեծ խորհրդի՝ Սուրբ Պատարագի իմանալի գործությամբ ու ներգործությամբ, քանզի քահանայական և հավաքացելոց դասերով ի մի ժողովված կյանքի ենք կոչում փրկունական պատգամը, որ է՝ «կապարեցե՛ք այս Իմ հիշարակի համար» (Ղուկ. ԻԲ 19), այսինքն՝ ճաշակում ենք հացն ու ըմպում գինին և պատմում Տիրոջ մահը, և այսպես շարունակ երկու հազար տարի և մինչև Նրա երկրորդ գալուստը (հմմտ. Ա Կորնթ. ԺԱ 26):

Ներևապես, պարմելով ու հիշարակելով Տիրոջ մահը՝ այս սուրբ և սրբազան եկեղեցին վերածվում է Երուսաղեմի, այս սուրբ և սրբազան խորանը՝ Գողգոթայի, այս քառանկյուն օծյալ սեղանը՝ քառաթև սուրբ Խաչի, որի վրա էլ՝ այս սկիհի մեջ դրված հացի ու գինու ներքո պատարագվում է Ինքը՝ Կենդանի Աստված՝ մարմնացյալ Բանը՝ Տեր Հիսուս Քրիստոս: Պատարագվում է Տերը, որպեսզի Իր կենդանացնող, ճշմարիտ և սուրբ Մարմինն ու Արյունը բաշխի մեզ ամենքին:

Ո՛վ Քրիստոսի արյամբ գնված աղամորդիներ,

Սուրբ և անմահ Պատարագի խորհուրդը հույժ մեծ է, սքանչելի և սոսկալի: Այն անմարտիկ է մարմնավոր աչքերին և մարմնի զգայարաններին: Ներևաբար, հարկ է բանալ հոգու աչքերը և աստվածային առաքինություն եղող հավաքի գործությամբ հաղորդակցվել աստվածային խորհուրդ խորհնի գործությանը և ահով ու երկյուղով նախապատրաստվել անմահարար Պատարագի վախճանական ներգործությանը:

Ուրեմն, հավաքակիցներ, մինչ Սուրբ Հաղորդությանը մոտենալը, մինչ Տիրոջ Մարմինն ու Արյունը հաղորդվելը, եկե՛ք, մեկ անգամ ևս քննենք մեր սիրտը: Եկե՛ք, քաջաբար

մուտք գործենք մեր հոգու փաճար և ամենայն ուշադրությամբ սրբուզենք, թե՛ արդյո՞ք պատրաստ ենք ընդունելու Երկնքի ու երկրի արարիչ Տեր Աստծուն: Քննենք մեր անձը, քանի որ աստվածային այս խորհուրդը թեպետև ինքնին սեր է, թեպետ կենդանարար է, թեև կյանք, հույս, հարություն ու անմահություն է պարգևում, սակայն, միևնույն ժամանակ, Տիրոջ Մարմինը և Արյունը կիզիչ հուր է, երկնավոր կրակ ու դավապարտություն բոլոր նրանց համար, ովքեր հանդգնում են անարժանաբար մտնենալ և ընդունել Սուրբ Հաղորդությունը:

Այլևս բավ է մարդահաճությամբ ու կեղծավորությամբ անարգենք Տերունական խորհուրդը: Թող մեր հոգու, սրտի ու մտքի փախստականներին անջնջելի կերպով դռոշմվի, որ մեր անարժանաբար հաղորդությամբ ոչ միայն ինքներս մեզ ենք դավապարտում, այլև պատճառ ենք դառնում բազմաթիվ պապոնիասների, արհավիրքների, աղետների, որոնք վնասում են մեր հավատարկիցների ամբողջությանը՝ Եկեղեցուն, ինչպես և մեր հայրենի բնօրրանին: Ահա, թե ինչ է գրում Սուրբ Պողոս առաքյալը. «Դրա համար իսկ ձեր մեջ բազում հիվանդներ և ցավագարներ կան, և շարերն էլ մեռած են, որովհետև եթե մենք մեզ քննենք, ապա չէինք դավապարտվի» (Ա Կորնթ. ԺԱ 30-31):

Լսեցե՛ք իմ խոսքը, սիրելիներ ի Քրիստոս, լսեցե՛ք ամենայն ուշադրությամբ և համբերությամբ, ունկնդիր եղե՛ք սիրով և խաղաղությամբ: Թող չխռովվի ձեր հոգին և չալեկոծվի ձեր սիրտը: Բարկությունը թող բնավ տեղ չգտնի՝ ձեր մեջ: Եվ ձեր երեսը մի՛ դարձրե՛ք ինձանից, քանզի որպես Բարձրյալ Աստծո պաշտոնյա և Ամենակալ Տիրոջ հրեշտակ, այլ կերպ չենք կարող խոսել, բայց միայն ու միայն ազդարարել ու զգուշացնել. ազդարարում ենք այն մասին, որ Քրիստոս՝ Աստծո Գառը, պատարագ է մատուցվում մեր մեջ, որ այս ահավոր խորհրդով, սուրբ և սրբազան այս փաճարում, հաշվություն է հաստատվում մեղավոր աղամորդու և Ամենասեր Աստծո միջև: Եվ զգուշացնում ենք, որ մենք ամենքս երկյուղով ու հավաքքով մտնենանք Սուրբ Հաղորդությանը: Անկեղծ զոջմամբ, արքայապետներով, խոստովանությամբ, բարի գործերով ու ողորմությամբ, աղոթքով ու պահքով մերձենանք Աստծո Միածին Որդու կենդանի ու կենդանարար Մարմնին ու Արյանը: Սրբությամբ ու պարկեշտությամբ մտնենանք Տիրոջը, որպեսզի Նրա Մարմնին ու Արյանը հաղորդվելով՝ արժանի լինենք միանալու Քրիստոս Հիսուսին:

«Բայց, - հավանաբար պիտի մտածեն այժմ մեզանից շարերը, - չէ՞ որ Քրիստոս Աստված պատարագվում է մեղավորների համար, ուստի մի՞թե չենք կարող համարձակությամբ մտնենալ Սուրբ Խորանին և հաղորդվել»:

Ահա, թե ինչպես պիտի պատասխանենք այսպես խորհողներին. այո՛, Տեր Հիսուս Քրիստոս, ինչպես քառաթև խաչի, նույնպես և այս քառանկյուն սեղանի վրա պատարագվում է մեղավորների համար, այսինքն՝ բովանդակ մարդկության, հայոց կյանքում հայկազուններիս համար: Եվ ինչո՞ւ. քանի որ, ինչպես վկայում և ուսուցանում է Աստվածաշունչ մատյանը, համայն աշխարհում անմեղ մարդ չկա՝. «Իսկ այն ո՞վ է, որ մաքուր է աղտից. ո՞չ ոք. թեկուզև կյանքը երկրի վրա մեկօրյա լինի»,- կարդում ենք Հոբի գրքում (ԺԴ 4):

Ահավասիկ, բոլորս, անխափր, մեղավոր ենք Ամենասուրբ Տեր Աստծո առջև, և մեր մեղքերն են, որ պարենշ են դարձել մեր և Տիրոջ միջև: Ահա այդ պարենշը վերացնելու համար է, որ երկնքից երկիր խոնարհվեց Աստծո Միածին Որդին ու մարմնացավ և Իր փրկագործական փնտրիմությամբ խորտակեց մեղքի պարենշն ու վերացրեց անջրպետը, որը մարդուն բաժանում էր իր Արարչից, իր կենդանության Աղբյուրից: Արդ, մենք՝ քրիստոնյաներս, որ Քրիստոս Աստծո արյամբ փրկագնվել ենք մեղքից, մահվանից ու սատանայից և դարձել

ենք երկնավոր Հոր որդեգիրը, գերծ չենք մեղքից ու մեղանշականությունից: Թեպետ մկրդ-
ության Սուրբ Ավագանում սրբացել ենք ու արդարացել, սակայն փակավիճակ աղբերակում
ենք մեր կյանքի ներգործական մեղքերով: Մեր ակամա ու կամա մեղսագործություններով
փակավիճակ գործակցում ենք Քրիստոս Հիսուսին խաչին գամող կույր հրեաներին: Վերջա-
պես, թեև Քրիստոսին ենք մոտեցել, սակայն դարձյալ ու վերստին կամովին սատրանային
ենք հարում:

Ներկապես, ըստ էության, համայն աշխարհում անմեղ որևէ մեկը չկա. արդ, հապա ինչ
անենք, ինչպե՞ս պարզենք, կարող ենք հաղորդվել Տիրոջ Մարմնին ու Արյունը, թե՞ ոչ:

Այո՛, կարող ենք, քանի որ Տեր Աստված մեղավորի մահը չի ուզում, այլ՝ նրա դարձն իր
չար ճանապարհից ու ապրելը: Այո՛, թեպետ մեղավոր ենք, բայց կարող ենք հաղորդվել, և
ահա՛ թե ինչպես. *երբ մեր միտքը վկայում է մեր պատրաստը լինելու մասին*, ահա
այդ ժամանակ է, որ Սուրբ Հաղորդություն ընդունելն Աստծո կամքի համաձայն է, քանի որ,
ինչպես վկայում և ուսուցանում է Պողոս առաքյալը՝ *ընդունելին և Բարձրյալի կամքին
համաձայնը՝ մտքի վկայությունն է՝ «վկայութիւն մտաց»* (Բ Կորնթ. Ա 12):

Իսկ որո՞նք են մտքի վկայություններն արժանապես պատրաստվածության. նախ և ա-
ռաջ հարկ է քննել անձը, անկեղծորեն զոջալ գործած մեղքերի համար և ապա Տիրոջ պաշ-
տոնյայի՝ ձեռնադրված ու օծված քահանայի առջև կատարված խոստովանությամբ սրբվել
մեղքերից, երկրորդ՝ պետք է աներկբա հավատքով, ունենալ հավատքի խոստովանություն
առ այն, որ Սուրբ Պատարագի ընթացքում քրիստոնյաներին բաշխվում է ոչ թե սովորա-
կան հաց ու գինի, այլ մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ Մարմինն ու Արյունը:
Երրորդ՝ ով որ պատրաստվում է ճաշակել հոգևոր սեղանից, պետք է քաղցած լինի ոչ միայն
մարմնով, այլև, ու մանավանդ, ինչպես վկայում է Սուրբ Գրիգոր Տաթևացին, հոգով. երբ
որևէ մեկը քաղցում է հոգեպես, այն ժամանակ այդպիսիին, աստվածային ողորմությամբ,
հորդորվում է կատարել մտքի քննություն, որպեսզի գիտակցի՝ ամենայն բարություններից,
երկնավոր շնորհներից ու բարի գործերից իր թափուր լինելը, և քաղցած հոգով փափագի
դալար վայրերն ու հանդարտ ջրերը, այսինքն՝ հոգու քաղցը հագեցնող ամենայն քաղց-
ություններով լի տերունի Մարմինն ու Արյունը:

Չորրորդ՝ ով փափագում է մոտենալ Սուրբ Հաղորդությանը, նաև հանձնառություն
պետք է ունենա այլևս նախահաղորդական մեղավոր ընթացքով չընթանալու համար, այլ
հարկ է, որ Սուրբ Հաղորդությունից հեպտ, այդ անձը նոր կյանքով ապրելու վճռականությամբ
համակվի, որպեսզի չնմանվի այն օձին, որը, ինչպես գրում է Սուրբ Գրիգոր Տաթևա-
ցին, երբ գնում է ջուր խմելու, հեղում է իր թույնը քարի վրա և երբ խմում է ջուրը, դարձյալ
ընդունում է թույնը:

Այսպես են վարվում նաև նրանք, ովքեր կամենում են ըմպել կենդանի աղբյուրից, այ-
սինքն Տիրոջ Մարմնին ու Արյունը ճաշակել, քանի որ նախքան հաղորդությունը թոթափում
են իրենցից մեղաց թույնը, իսկ հաղորդությունից հեպտ դարձյալ իրենց թունավորում են
նույն մեղքերով:

Ահավասիկ, Քրիստոսին փափագող մարդիկ, երբ անձի քննությունից հեպտ մեր միտքը՝
հիմնվելով վերոհիշյալ պարագաների վրա, կվկայի մեր արժանապես պատրաստվածությա-
ն մասին, ահա այն ժամանակ է, որ մենք արժանի կլինենք տեսնելու Աստծո Գառանը,
համբուրելու Նրան, վերցնելու և ճաշակելու Նրա սուրբ, կենդանի ու կենդանարար Մար-
մինն ու Արյունը, որով և կլուսավորվենք Սուրբ Հոգով և աստվածային շնորհներով պայծա-

ռանալով ու գորանալով՝ առաքինական գործերով օրեցօր առաջ կընթանանք սրբության ու կատարելության ճանապարհով, որի վերջավորությունը գտնվում է Երկնքի Արքայությունում:

Ո՛վ զավակներ Առաքելական մեր Մայր Եկեղեցու, թող հայրնի լինի ձեզ, որ արժանավորապես հաղորդությամբ ոչ միայն քավություն ու թողություն է փրկում մեր մեղքերին, ոչ միայն գորանում ենք աստվածային ու երկնային շնորհներով, այլև խորհրդաբար միանում ենք Տեր Աստծուն, ինչպես նաև միմյանց, և այդպես է, որ կայանում է Քրիստոսի խորհրդական Մարմին՝ Սուրբ Եկեղեցու միությունը: Ինչպես րեսնում եք, արժանավորապես պատրաստվածությունը Սուրբ Հաղորդությանը կենսական անհրաժեշտություն է, էական ու կարևոր է: Ուրեմն, նորից ու նորից քննենք մեր անձերն ամենայն արդարությամբ ու անաչառությամբ, որպեսզի ճանաչելով ինքներս մեզ՝ ի գործ լինենք վճռելու՝ կարող ե՞նք հաղորդվել, թե ոչ:

Մեր հանդուգն ու անարժան հաղորդությամբ պարճառ չդառնանք ո՛չ մեր անձերի դատարարության, ո՛չ էլ մեր Եկեղեցու մասնավորության: Եվ այսպես, եթե այժմ մեր մեջ կան այնպիսիները, ովքեր երկմարում են, ովքեր հանձնառու չեն Սուրբ Հաղորդությունից հեփո նոր կյանքով ապրելու, թող որ այդպիսիները չմտնեն անհավոր Խորհրդին, այլ թող խոնարհությամբ աղոթք անեն, անկեղծորեն զղջան, արարասուք հեղեն և խոստովանությամբ սրբվեն իրենց մեղքերից, որպեսզի առաջիկայում, Աստծո կամոք, հոգևոր ուրախությամբ և հոգու սովալլուկ քաղով, երկյուղով ու հավատքով մոտենան և սրբությամբ ու արժանավորապես ճաշակեն Տիրոջ Մարմինն ու Արյունը:

Աղոթեցեք նաև ինձ համար, սիրելիներ ի Քրիստոս, որպեսզի Տերն Իր ամենահաղթ Սուրբ Խաչի գործությամբ մարմնես, հոգիս, միտքս ու սիրտս զերծ պահի ամենայն աղտեղությունից, քանի որ եղելի անձս ոչ միայն հաղորդվում է, այլև մեղսագործ ձեռքերով շոշափում Տիրոջ Մարմինն ու Արյունը: Աղոթեցեք և խնդրեցեք Երկնավոր Թագավորին, որպեսզի գորացնի ինձ և սուրբ պահի համենայն ժամ:

Աստվածասեր քրիստոնյաներ,

Քաջալերված երանելի Վարդան վարդապետ Այգեկցու վկայությունից, այն է՝ «Պատարագի Սուրբ Խորհրդի առջև ով հոգևոր որևէ խնդրանքով դիմի, առավել շար կստանա Աստծուց և Նրա խաչելության շնորհներից, քան բազում ժամանակ աղոթելով», արդ, հոգու պարպք եմ համարում ի խորոց սրբի աղոթք վերառաքել դեպի Երկինք նախ և առաջ աստվածակառույց Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի անաստանության ու պայծառության համար, իմ սիրասուն Մայր Աթոռի, որպեղ յոթ փարի ապրեցի և որի հացով յոթ փարի սնվեցի:

Տեր Աստված, աղաչում եմ Քեզ, մինչև աշխարհի վախճանը, ի մխիթարություն և ի ցնծություն մեզ ու Հայաստանյայց բոլոր եկեղեցիների, Մայր Աթոռից անպակաս արա մշտապես ու հոգեպարար շնորհներդ: Ջորացրո՛ւ Սուրբ Էջմիածինը և օրըստօրե պայծառացրո՛ւ: Այլև միշտ զարդարուն ու պերճ պահիր Քո կողմից ընտրված հայրապետներով, շնորհափայլ եպիսկոպոսներով, վարդապետներով ու բոլոր մանուկներով:

Հոգու պարպք եմ համարում ի խորոց սրբի աղոթք մատուցել Բարձրալիև «վասն Հայրապետին մերոյ Տեառն Տեառն Գարեգնի Սրբազնագոյն Կաթողիկոսի Ամենայն Հայոց» և խնդրել Տեր մեր, օգնական ու գորավիզ եղիր մեր Հայրապետին ամեն ժամանակ, Քեզ հաճելի նրա բոլոր ձեռնարկներում ու ընթացքներում: Պահիր Վեհափառ Հորը խաղաղության

մեջ և պարզևիր երկար փարիների արևշափ կյանք՝ ի պայծառություն Քո Սուրբ Եկեղեցու և ի մխիթարություն մեզ՝ Քո ծառաներիդ:

Նոգու պարսպք եմ համարում ի խորոց սրբի աղոթք խնկարկել Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի միաբանության համար և խնդրել՝ Ամենախնամ Տեր, Մայրավանքի միաբաններին զինիր գործությամբ ու հոգևոր արիությամբ, փոքր նրանց հեզություն ու խոնարհություն, որպեսզի Քեզ արժանավորապես ծառայեն և Քեզանից ընդունեն փառքի պսակը:

Նոգու պարսպք եմ համարում ի խորոց սրբի աղոթք Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի Գևորգյան Հոգևոր Ծեմարանի և Վազգենյան Հոգևոր Դպրանոցի առավել լուսավորության համար՝ Ամենաբարի Տեր, ուսումնադրություն, նվիրում ու նախանձախնդրություն պարգևիր Եկեղեցուդ հոգևորականաց դարբնոցների սաներին, որպեսզի յուրաքանչյուր ճեմարանական, հաստատվում մնալով իր կոչման մեջ, արժևորի այն ու պարզաբեր դարձնի մեծավորներին սիրով հնազանդությամբ, հավատքով ուսումնառությամբ և հույսով աղոթասացությամբ:

Նոգու պարսպք եմ համարում ի խորոց սրբի աղոթք իմ և ի Քրիստոս օծակից եղբայրներիս հոգևոր ծնող Գերաշնորհ Տ. Սիոն եպիսկոպոս Աղամյանի համար. Ամենակալ Տեր, պարզևիր Սրբազան Հորը կենաց արևշափություն և հարանորոգ հաջողություններով պարզաբեր դարձրու նրա առաջնորդական առաքելությունն ի փառս Քո և ի բարեկարգություն Արմավիրի վիճակի:

Աղո, Սուրբ Ավագանով լուսավորված եղբայրներ և քույրեր, ջանանք, որբան հնարավոր է, առօրյա մեր կյանքում կենցաղավարել այնպես, որ մեր հոգին, մեր միտքը, մեր սիրտը և մեր մարմինը չպղծենք մեղքով: Սուրբ Հաղորդությունից հեկո՝ աշխատենք հոգով ընթանալ, որպեսզի պարզաբերենք հոգու պսակներով, քանի որ հոգով ընթանալու և սուրբ կյանքով ապրելու համար Տիրոջ սուրբ և կենարար Մարմինն ու Արյունը մեզ անհրաժեշտ շնորհներ է տալիս, այսինքն՝ գործություն և կարողություն, հարկավոր է միայն ու միայն մեր անձի կամեցողությունը և ձգտումը դեպի սրբություն ու կապարելություն:

Անհրաժեշտ է, որ մենք հրաժարվենք մեր կամքից և ամենայն անկեղծությամբ ու հաստատականությամբ Տիրոջն ասենք՝ Եղիցի կամք Քո: Թող Քո կամքը լինի, Տեր, քանի որ Դու ես մեր կենդանությունը, Դու ես մեր հույսը, Դու ես մեր բարերարությունը, Դու ես մեր ուրախությունն ու երջանկությունը, «եւ Քեզ միայնոյ վայել է փառք, պարիս եւ իշխանութիւն այժմ եւ միշտ եւ յաիպեանս յաիպենից. ամէն»:

Շնորհք, սէր և աստուածային սրբաւար գործիչսն Նոր եւ Որդւոյ եւ Նոգոյն Սրբոյ եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամենեւեւսն. ամէն: